

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 37/2017
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радета Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 353/11 од 15.08.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1489/16 од 07.11.2016. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 19.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 353/11 од 15.08.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1489/16 од 07.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 353/11 од 15.08.2016. године, окривљени АА је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. и члана 33. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од три године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће се одлучити посебним решењем на основу члана 262. став 2. ЗКП, као и да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1489/16 од 07.11.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Раде Милутиновић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине а списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа на основу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да је записник о увиђају ПС Ивањица Ку 44/11 од 30.03.2011. године, прибављен противно нормама Законика о кривичном поступку који је важио у време одржавања главног претреса, да се током главног претреса у овој кривичноправној ствари има примењивати Законик о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, број 58/2004...20/2009), чиме је према наводима захтева повређена одредба члана 603. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72/2011), којом законодавац наређује да се у кривичним поступцима започетим пре 01.10.2013. године само истрага има довршити по старом ЗКП („Сл. лист СРЈ“, 60/01...“Сл. гласник РС“, бр.58/04...20/09), а да се главни претрес има провести по правилима ЗКП – „Сл. гласник РС“, број 72/11, а по одредбама сада важећег ЗКП, пресуда се није могла заснивати на цитираном записнику о увиђају, нити на другим писаним доказима прибављеним у преткривичном поступку – записницима о саслушању окривљених у преткривичном поступку Ку 44/11 од 30.03.2011. године.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева правноснажну пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Како је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је неосновано истицана у поступку по жалби, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао Апелациони суд у Крагујевцу на 2. страни у ставу 8, своје пресуде, налазећи да је предметни записник о увиђају законит доказ и да се на истом пресуда може заснивати (јер је одредбом члана 604. ЗКП („Сл. гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), прописано, да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог Законика, оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Сл. лист СРЈ“, број 70/01 и 68/02 и „Сл. гласник РС“, број 58/04....76/10), и на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

По налажењу овога суда, побијане правноснажне пресуде се не заснивају на записницима о испитивању окривљених у преткривичном поступку који су према ставу браниоца незаконити докази, с обзиром на то да првостепени суд исте није извео као доказ у доказном поступку на главном претресу, па се следствено томе неосновано захтевом браниоца окривљеног истиче да се правноснажне пресуде заснивају на наведеним доказима и да је тиме учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Стога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА правноснажне пресуде неосновано побијају, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић